natuurpunt Hobokense Polder

Natuurkunst of kunst in de natuur?

We staan stil bij natuurkunst, wat de natuur zelf maakt, soms wat gestuurd door een mens. Onderga ze, geniet ze, verwoordt ze…

Een korte wandeling in de Hobokense Polder. Op de kaart oranje gemarkeerd. Start op de parking van United Caps, Schroeilaan 15 in Hoboken (bij rechts “P”).

Samenstelling: Stan Van Damme

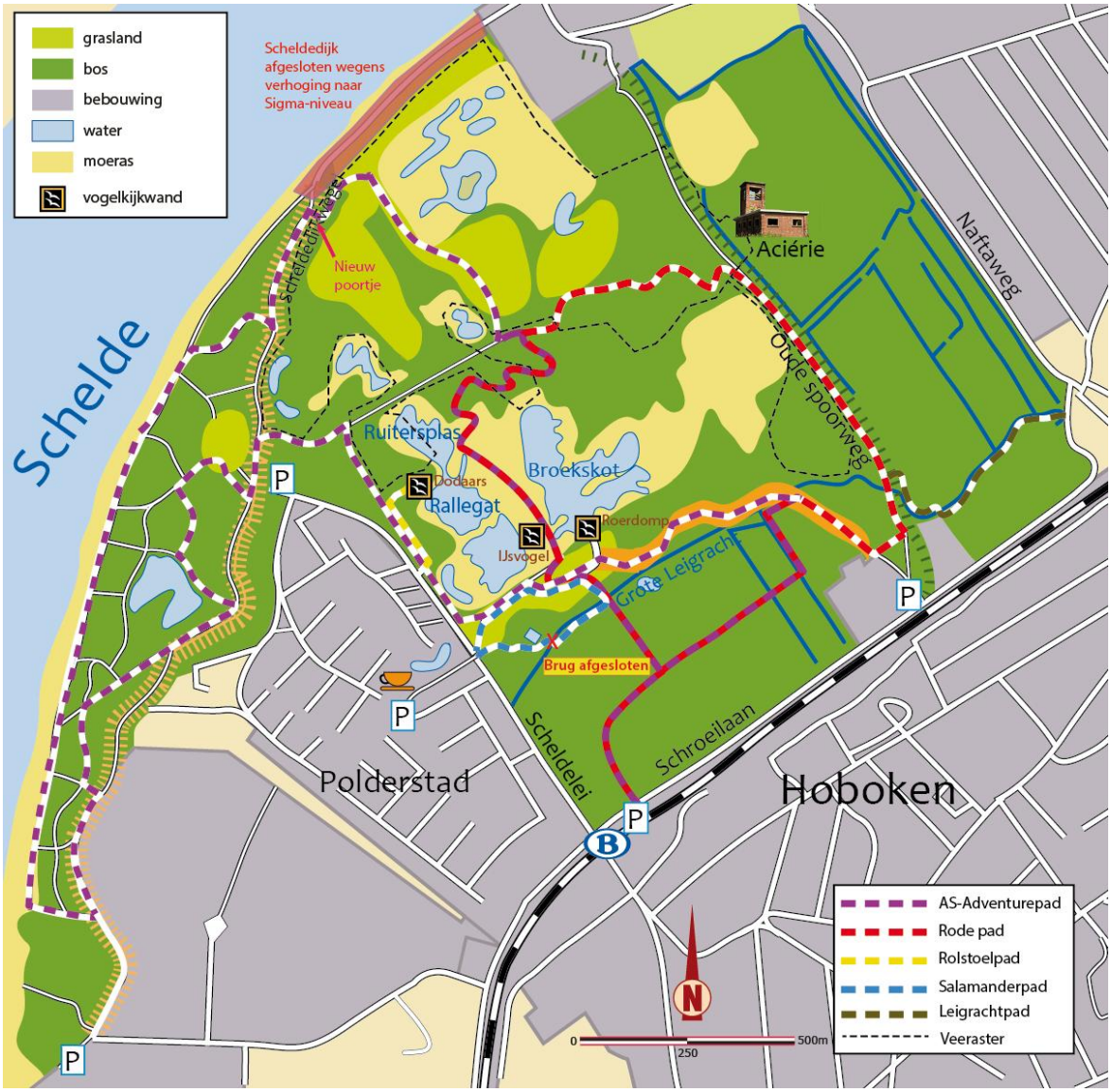

1. Natuur

Natuur is puur.
Je wordt overweldigd, je gaat op in een groter geheel.
Je wordt onderdeel van een onontwarbaar kluwen van schimmels, enzymen, bacteriën, levende cellen…
Je reis gaat via verschillende draden naar opstaande of liggende bouwsels die met elkaar verbonden leven.
Je bestemming lijkt oneindig ver, je reis houdt niet op.
Steeds verder word je gestuwd om deel te zijn van nieuwe, veranderende omgevingen: je rust even in een poel, je vliegt op de rug van een hommel, je bezoekt allerlei kleurige bloemen.
Hoog in een boom, kijk je uit over andere kruinen die wiegen in de wind.
Als het pluisje van de paardenbloem zweef je weer verder. Je vindt een leuk plekje, voelt je er thuis en blijft er even onder een grote maan.
Morgen als de zon weer opkomt gaat je tocht verder.
Geen reisbrochure kan je tocht beschrijven. Je eindbestemming is ongekend.

2. Vermolmd hout. (Is ondertussen weggenomen of verderop weggegooid)

Eens was je sterk en krachtig.
Je structuur was stevig en je groeide vezel per vezel. Je voelde in je de kracht om naar de zon te reiken.
De tocht naar het licht begon. Steeds sterker werd je.
Klein werd groot en dikker en je laafde je verder in het zonlicht.
Je werd een deel van het geheel wat men bos noemt.
Opgaan in een samenspel van ruisende bladeren en wiegende kruinen.
Een storm waait over het land en knakt jouw intens verlangen om steeds verder te groeien. Daar lig je dan, weerloos. Gelukkig ben je niet alleen. Er zijn nog lotgenoten. Vanaf vandaag begint je nieuwe leven.
Jouw oude lichaam geeft kracht aan nieuwe levensvormen. Uit jou ontstaat nieuw leven.
Je krijgt bezoek wel honderd uit.
En als je helemaal bent opgesoupeerd, blijft je geest verder leven in tal van nieuwe wezens, die jouw kracht overnemen.

3 .Loslopende hoogloper

Verbeelding.
Een deel van een afgezaagde boom.
Grillige vertakkingen.

Even wat verzagen en verkorten.
Plots wordt die tak een wezen dat verbeelding tart.
Een hoogloper die over de bosgrond zoekt naar kleine lekkernijen.
Op hoge poten heb je een beter zicht op je omgeving.

Lang geleden nog voor er mensen waren, leefden er zulke wezens. Hun bestaan ging over in een andere wereld.
Hun gedaante veranderde, paste zich aan aan nieuwe omstandigheden. Koude, warmte, licht en donker, nat en vochtig of droog.

Ledematen werden korter, je overzicht verdween en je werd een rund, een paard, een varken.
Hoe graag je ook in je oude vorm bleef leven, het lukte niet. Je werd onderworpen aan evolutie.
Ten goede, dat zal je ons niet kunnen vertellen.

4 . Een vlam (wordt regelmatig omvergeworpen)

Een eik werd neergelegd.
Tijdens het vallen scheurt een deel van zijn onderkant af van zijn stam.
Het hout kleurt roodbruin.
Recht opstaand lijkt het wel een eeuwig brandende vlam.
Een teken van warmte bij de ochtendgloed of ondergaande zon.
Een symbool van kracht in de natuur.

5. Kaboutertafel (eikels, noten en kastanjes zijn verdwenen)

Als je omgedraaid bent, word je iets anders.
Een tafel.
Een ronde tafel. Met veel hoeken.
Een verzamelplek, een plek van ontmoeting.
Verbondenheid.
Een plek waar ervaringen gedeeld worden.
Belangrijke beslissingen worden er genomen.

Kleine wezens uit onze verbeelding nemen er plaats.
Wijs en verstandig beheren zij het bos.
Hoe meer dan wij leven ze dicht bij de natuur.
Ze verzorgen en praten met de dieren.
Ze poetsen of verplanten, dragen en verdragen.

6. Een rups

Daar kruip je dan in je derde levensfase.
Het begon allemaal met een klein eitje onder een blad, beschermd tegen zon en regen.
Je groeide en werd een pop. Veilig geborgen binnen je cocon kon je verder groeien.
Na een tijdje had je genoeg van gevangen te zitten.
Je wou bewegen, verkennen, ademen.
Je begon aan je derde leven en werd een rups: kruipend met samentrekken en uitlopen, verken je de omgeving. Onderweg smul je van heerlijk groene blaadjes.
Bomen en struiken vervloeken je, want er wordt aan ze geknaagd.
Maar jij bent op weg om morgen een mooie vlinder te worden die levenslustig mag fladderen en bloemen opzoeken. Je wordt een deel van het geheel.

7. Kruipende wezens (er is al een weggenomen)

Laag bij de grond vertoef je bij de grondbewoners.
Ze doorzoeken struikgewas en kleine planten naar bewoners die ze dan gebruiken om zelf weer sterker te worden.
Soms helpt een hap in de lucht voor een niet aandachtig insect.
Zelf ben je ten prooi aan sterke steltlopers die je als lekker onderdeel op hun menukaart weten te vinden.
Maar sommigen zijn te lui om de jacht te openen.
Je hebt een verfijnde strategie ontworpen om te ontkomen:

. je staart valt af en brengt verwarring.
. je verkleurt heel erg en schrikt af.
. je snelle beweging tussen de grondbedekkers zet ze op een verkeerd spoor.

Misnoegd wordt klapwiekend een ander oord opgezocht.
Overleven wordt een deel van de reis.